
1 / 6

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 14 December 2012 10:30 - Last Updated Friday, 14 December 2012 10:33

திடீர் ரென ஒரு சலசலப்பு ஏற்பட்டது. எல்லோரும் சேட்டைக்களைப் போட்டு, புகைப்பாண்களை தூக்கி எறிந்து ஆயத்தமானார்கள். ஒருவர் சுவர் ஓரமாக குந்தியிருந்து பொலி துதினால் சூற்றப்பட்ட ஒன்றை தனது மல வாசலுக்குள் திணித்துக் கொண்டார். ஒருசிலர் அவரை மறைத்துக் கொண்டனர்.

எல்லோரும் சிலை கதவினிடாக எட்டிப் பார்த்தனர். என்னவென்று திரியாததால் நானும் நெருங்குப் பட்டு குனிந்து பார்த்தேன். பக்கத்திலிருந்த சிலைலிலிருந்த கைதிகளை சங்கிலியில் பிணைத்து பஸ்ஸில் ஏற்றுவதற்கு சிறை காவலர்கள் கட்டிச் சென்றார்கள்.

அடுத்தது நாங்கள் தான் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே காவலுக்கு நின்ற சிறையதிகாரி 'ஹட்டிய லாஸ்தி வண்ணை' எனக் குரல் கொடுத்தார். எல்லோரும் சிலை கதவை நோக்கி வரிசையாக நின்று கொண்டனர். எல்லோருக்கும் கொழுக்கி வதைத் வளெளிக் காப்புகள் கொடுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் அவரவருக்கு வளமான கைகளில் மாட்டிக் கொண்டனர்.

சங்கிலியுடன் வந்த சிறையதிகாரி கதவைத் திறந்து பெயரையும் இலக்கத்தையும் கட்டிப் பிட்டார். ஒருவரின் வலது கை வளெளிக் காப்பையும் மற்றவரின் இடது கை வளெளிக் காப்பையையும் சேர்த்து சங்கிலியில் கோர்த்துக் கொண்டனர். புத்தி நீளமான சங்கிலியில் பதினாறு சோடிக் குமலே கோர்க்கப்பட்டனர். கட்டப்பட்ட சங்கிலியுடன் முன்னால் போகிறவரின் காலில் முட்டாத படி நடக்கவண்டும்.

நடக்க முடியவில்லை. ஏறும்பு ஊர்வதைப் போலவே சிலை வண்ணையிருந்தது. சிலர் சிறுப்புக்களை களறி கைகளில் எடுத்துக் கொண்டனர். முன்னால் சிலைப் வரின் காலில் பின்னால் சிலை வரின் கால் பட்டால் 'புண்ட மோனே பார்த்து நடக்க திரியாதா' எனக் கேட்பார். மூதல் நாளே எனக்கு அந்த அனுபவம் கிடைத்து விட்டது. பஸ்ஸுக்குள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டே ஏற வண்ணையிருந்தது. பஸ் பறப்பதையாரான்போது முன்னுக்குள்ளவரில் மோதிவிழவண்ணை ஏற்பட்டது. பஸ் மருதானை சந்தியை தாண்டி தமெட்டக் கொடவகை கடந்து பொரள்ளையில் சந்தியில்

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 14 December 2012 10:30 - Last Updated Friday, 14 December 2012 10:33

திரும்பி மகசீன் சிறைச் சாலையின் முன் நின்றது. 'மகசீன் கட்டிய பகிண்ட' என்று சிறைக் காவலாளி கத்த, குறிப்பிட்ட சிலர் இறங்கிய பின் பஸ் மீண்டும் புறப்பட்டது. அடுத்து வலிக் கடையின் முன் கதவை தாண்டி பஸ் நின்று அங்கேயும் இன்னும் சிலரை இறக்கிவிட்டு, வலிக் கடையின் முதல் கதவைக் கும் இரண்டாவது கதவைக் கும் இடையே பட்ட பாதையில் நகர்ந்து கடையில் ஓரிடத்தில் தரித்து நின்றது.

'கட்டிய ஓக் கமே பகிண்ட' என சிறை அதிகாரி கத்த சங்கிலியில் முன்னால் பிணைக்கப்பட்டிருந்தவன் நகர்ந்துவந்தவர்கள் பின்னால் இழுபட்ட கண்ணாடி சன்னெலோம். பெரிய கதவைக் கும் மலே 'கொழும்பு நிமாண்ட' சிறை' என கட்டை எழுத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. கதவில் நின்ற சிறைக் காவலாளி 'எக் ஹாய...' என ஓவ்வொரு தலையாக எண்ணி 'திஹாய' என கணக்கெடுத்து முடித்துக் கொண்டார்.

சங்கிலியின் கட்டையில் பட்டப்பட்டிருந்த பெரிய பட்டை திறந்து விட, ஓவ்வொருத் தராக சங்கிலியிலிருந்து வளையக் காப்புக் கைகளை விடுவித்துக் கொண்டோம். வளையக் காப்புக் கைகளை கழட்டி சங்கிலியில் கோர்த்து பட்டையையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொண்ட சிறைக்காவலாளி ஒருவர் 'ஹட்டி ஓக் கமே அத்துளட்ட எண்ட' என்று சொல்லிக் கொண்டு அறை ஒன்றுக்குச் சென்றான். அந்த அறையைத் தாண்டியிருந்து சில அமையப் பிலான அறை ஒன்றுக்குள் எல்லோரையும் பட்டை பட்டிவிட்டான். அறையின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் எச்சில் துப்பல்களும் துர்நாற்றமும் இருந்தது.

அந்த சல்லிலிருந்து ஓவ்வொருத் தராக பெயர்களாகக் கட்டப்பட்ட வளையிலிருந்து உள்ளே வந்தவர்களைக் காண்பதிவாளன் அதிகாரியொருவர் செய்து கொண்டிருந்தார். பதிவாளன் செய்து முடிந்தவுடன் இரண்டாவது கதவைத் திறக்கப் பட்ட ஓவ்வொருவரும் அவரவர் சிலைகளாக அனுப்பப்பட்டனர். பதிவாளன் மறைக்கொள்ள என்ன கட்டப்பட்ட வதைத் துக் கொண்டு சிறையதிகாரிகள் தங்களையே சொந்த பிரச்சினைகளையும் கதவைத் துக் கொண்டிருந்தனர். இடையிடையே வளையையும் போய் வந்தனர். இவ்வளவுக்கும் மத்தியிலும் அந்த சிறைக்கு நான் புதுசானபடியாலும் என்னுடைய பதிவாளனை நிறைவு செய்வதற்கு நீண்ட நேரம் எடுத்துத் துக் கொண்டது.

பதிவாளனை முடித்துக் கொண்ட என்ன அதிகாரியொருவர் இரண்டாவது கதவைத் திறந்து இன்னொரு இடத்துக்குக் கட்டிச் சென்றார். மழைததிக் கொண்டிருந்தது. அந்த அறையில் இரண்டு சிறையதிகாரிகள் கோவையை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னொருவர் பலத்த சத்தத்தோடு யாரையோ திட்டிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு பக்கத்தில் 12-15 வயது வயதொத்த சிறுவனொருவன் அழுத முகத்தோடு கைகளை நடுகுச் சூக்கு குறுக்காகக் கட்டியபடி நின்று கொண்டிருந்தான். அவரை பார்க்க இவர்களுக்கெல்லாம் பொறுப்பதிகாரி என்பது தெரிந்தது. என்ன கைக் கட்டிக் கொண்டு சென்றவர் என்ன வளையில் விட்டு விட்டு அந்த தலையை அதிகாரியிடம் ஏதோ போய்ச் சொன்னார். என்ன ஒருதரம் அவர் தலையைச் சாய்த்துப் பார்த்துக் கொண்டார்.

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 14 December 2012 10:30 - Last Updated Friday, 14 December 2012 10:33

என்னகைக் கட்டிச் சனென்றவர் திரும்பி வந்து 'மெத்தன வாபிவெண்ட' என்று பக்கத்திலிருந்து உடனெந்த வாங்கை காட்டிவிட்டுச் சனென்றார்.

என்னபேரால் இன்னும் சிலர் அந்த அறையின் முன் அங்குமிங்குமாக நின்று கொண்டிருந்தனர். எல்லோருடைய முகத்திலும் பயம் தெரிந்தது. அந்த அறையின் வாசல் கதவின் மலே R:C என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அறையைக் குப்பைக்கிடத்தில் இன்னும் சிறிய அறையும் அதனைத் தொடர்ந்து 30 அடி நீளம் மதிக் கத்தக்க அறையொன்றுமிருந்தது. நான் நின்ற இடத்திலிருந்து அந்த அறையைப் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. பொலீ தீன் பகைகள் சுவர் ஓரமாக இருந்தது. அந்நேரமான பகைகளுக்குப் பக்கத்தில் ஓவ்வொருத்தர் இருந்தனர். இன்னும் சிலர் அந்த அறையைக் குப்பை அங்குமிங்குமாக நடந்து திரிந்தனர். இன்னும் சிலர் நெய் யன்னலில் தொங்கிக்கொண்டு வெளியில் நடப்பவற்றைப் புதினம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

யன்னலில் நின்றவர் என்னபேர்ப் பார்த்து 'புதுசா' என்று கேட்டார். நான் பதில் சொல்வதற்கிடையில் எனக்குப் பக்கத்தில் நின்றவன் 'மாத் தையா இப்பத் தான் கட்டியிருந்து விட்டுட்டுப் போறார். இரவகைக் குடங்களோட்தான்' என்று அவனுக்குப் பதில் சொன்னான். 'இரவகைக் குடங்களே இங்குதான் விடுவாங்க, புதுசா வாறங்கள் இந்த வாட்டுல விட்டுத் தான் பிறகு வாட்டு பிரிப்பாங்க' என்று எனக்கும் சொல்லி வதைத்தான். 'யார் சத்தம் போடுறது' என்று உள்ளிருந்து வந்த குரலோடு எல்லோரும் அடங்கிவிட்டனர்.

அந்த அறையைக் குப்பை வந்த ஒருவன் வாசலில் நின்று 'மாத் தையா கட்டிப் பிட்டீ' ங்களா' என்று கேட்டு முடிப்பதற்கு முதலே 'ஹரி வசிக் க புத்தா....' என்ற வசையோடு பட்டென் பொல அவனுடைய தோடையில் வந்து விழுந்தது. 'ஐயோ.. மகே அம்மே' என்று கத்திக் கொண்டு அவன் நிமிர்வதற்கிடையில் அறையைக் குப்பை இருந்து வந்த இருவர் அவனை நொருக்கித் தள்ளிவிட்டார்கள்.

எனக்கு நடுக்கம் பிடித்து விட்டது. நான் பயந்து முழிப்பதைப் பார்த்துப் பக்கத்திலிருந்தவன் 'பயப்பிடாதிங்க. இப்ப அபிவணை பின்வன் அங்கு நிக்கிற சின்னவனை இரவா 'கல்' வெட்டிவிட்டான்'. அதுதான் அடிக் கிறாங்க' என்று சொன்னான்.

சிறிது நேரத்தில் 'ஹாம்புப் போளின்...ஹாம்புப் போளின்...' ஒருவன் கத்தி, அந்த வராந்தாப் பகுதியான கிரவல் நிலப் பகுதியில் அலுமினிய சாப்பாட்டுத் தட்டுக்களுடன் ஆளையாள் முண்டியடித்துத் தள்ளப்பட்டு வரிசையாக நின்று கொண்டார்கள். அது ஒரு நீண்ட வரிசையாக இருந்தது. இரவா நேரச் சாப்பாட்டுக் கான நேரம் அது.

சிறகைக் கம்பிகளாக்குப் பின்னால் என்ன நடக்கிறது என்றே அறிந்திராத எனக்கு எல்லாம் பதுமையாகத் தான் இருந்தது. அவர்களுக்கு இந்த வாழ்க்கை நீண்ட நாட்களாகிவிட்டதால் பழகிப் போயிருக்க வேண்டும்.

6 / 6